

Kampeerweekend 2011.

Wat hebben we dit jaar weer ontzettend genoten van het bere gezellige kampeerweekend en wat hebben de jongeren die niet mee zijn geweest ontzettend veel gemist. Maar volgend jaar gaan we weer dus.....

Op vrijdag 20 mei vertrokken we met een helemaal volle Dalstra en OPA bus naar Ameland. Wat hebben we altijd ontzettend veel plezier van die OPA bus. DANK OPA! De bus van Dalstra viel iets minder goed in de smaak. Bij aankomst bleek al dat we een niet optimaal goed gestemde buschauffeur hadden. Jammer als je met zoveel enthousiasme begint, maar..... niemand krijgt ons klein, dus we lieten onze optimale stemming niet bederven. De

'buschauffeur' kon de bocht naar de Zuiderkerk niet maken en zat daar vreselijk op te mopperen. "U bent toch buschauffeur?" Later bleek dat het de directeur van Dalstra was die kennelijk zijn vrije avond had zien verdwijnen. Rondje Noord Friesland om uiteindelijk 5 minuten voor vertrek van de (laatste!!) boot in Holwerd aan te komen. De OPA bus was 20 minuten eerder in Holwerd en toch gelijk vertrokken?? OPA bus heeft gewone gebruikelijke route gevolgd. Dank zij het heel lage waterpeil moest de Oerd langzaam varen en hadden we gelukkig een beetje speling. Met z'n allen de (heel volle) boot op. Het was schitterend weer. Een prima overtocht gehad en de jeugd verkende tijdens de overtocht het schip en hun mede kampeerders. De leiding (16!) zat ook heerlijk te genieten en hield de jeugd in de gaten.

Op Ameland (bijna) allemaal te voet naar de kampeerboerderij Paasduin waar de OPA bus al stond met alle tassen al uit de bus gepakt. Na het maken van een paar afspraken mochten ze naar binnen om een kamer te zoeken en hun bed vast klaar te maken. Dit liep gelukkig heel gesmeerd en iedereen sliep bij wie hij/zij graag wilde slapen.

De keukenstaf, Susan en Marieke, gingen gelijk in de keuken aan het werk waarbij ze perfect geholpen werden door de andere leiding. Alles was weer op tijd klaar en drinken enz. stond steeds op tijd klaar.

Begonnen werd met een kennismakingsspel. Uiteindelijk werd een spinnenweb gevormd door een kluwen wol die over en weer werd gegooid waardoor geen bal meer heen mocht gaan. Zodra het web dicht genoeg was en de bal op het web bleef liggen, mocht men stoppen.

Daarna met z'n allen lopend naar het strand waar we een prachtig kampvuur hadden. Er stond weinig wind en er was meer dan voldoende hout. Alles was uitstekend verzorgd door de eigenaar van onze Kampeerboerderij. We hadden marshmallows mee en deze werden aan stokjes bij het vuur gehouden waardoor ze warm werden en kennelijk nog lekkerder. Hierna liepen we weer terug naar de Kampeerboerderij waarbij de leiding de hoop had dat ze hierdoor al lekker moe waren geworden en heerlijk gingen slapen.

Nou, dat hebben we geweten. Nee dus. Tegen 03.30 uur dachten we dat nu iedereen wel sliep en wij ook konden gaan slapen. Echt niet. Er waren nog enthousiastelingen die de nacht wilden doorhalen en ik kan u vertellen, het is ze gelukt! Om 06.30 uur werd alweer flink gevoetbald op het veld en een paar van de leiding deden dan maar gezellig mee. Een slopende maar wel heel gezellige nacht (voor een aantal!).

En zo werd het van vrijdag vanzelf weer zaterdag en het was alleen maar even donker. Zaterdagmorgen ontbijt op tijd en daarna spelletjes gedaan op het strand en bij de boerderij. Na het middageten wisselden de groepen en gingen dan de spelletjes doen. De leiding had geweldig leuke spelletjes georganiseerd waarbij dit jaar het strand super goed gebruikt kon worden want wat was het warm. Het zeewater lokte iedereen en er werd uitvoerig 'pootjegebaad'. Het was heerlijk om met het water te donderjagen en te spelen. Iedereen genoot er van. Ook de spelletjes die door onze twee 'stagiaires' waren voorbereid vielen super goed in de smaak. Het was overal één en al feest. Geen onvertogen woord. Van 15.30 uur tot 17.00 uur mocht iedereen Nes in om even vrij te zijn. Je kwam ze overal tegen tot op het terras bij de visboer. Iedereen was op tijd terug en ging zich voor bereiden op de bonte avond.

De leiding had de BBQ al weer (schoon) klaar staan en er kon

rond 19 uur weer heerlijk gegeten worden.

Na de bbq ging men verder met het voorbereiden van de bonte avond die om 21.00 uur begon. En dat werd een groot feest. Wat hebben we gelachen om en met elkaar. Je staat werkelijk verbaasd over de creativiteit en de lol die ze samen hebben om dit te doen. Super mooi!! Dat is genieten. Wat een talenten en wat een humor.

Na dit feest het volgende feest. De dropping. Nou, die was dit jaar wel echt spannend en een beetje eng. Gelukkig hadden we veel leiding en konden we de groepjes goed begeleiden maar het was me toch donker in het bos. Fijn dat er mobiele telefoons zijn. Nadat er gedropt was moest men in het bos eerst drie mensen opzoeken en de laatste verwees je dan waar je heen moest. Niet iedereen had (of was het 'iedereen had niet?') de drie mensen gevonden. Wel was het heel mooi dat bijna iedereen mee ging. Van klein tot groot. De rit naar de plek waar je gedropt werd was al een beleving. Zeker de laatste groep had geen idee gehad hoeveel rotondes ze gerond hebben. Ook het schuine deel en de heuvel bracht ze uit hun oriëntatie. Gelukkig deed een iPad uitkomst en kreeg de leiding te zien in welke richting ze moesten lopen en zoeken. Iedereen kwam gelukkig weer veilig terug met dien verstande dat de leiding die in de zaal iedereen opwachtte met drinken en hapjes niet iedereen gezien heeft. Een groot aantal liep meteen de trap op naar hun slaapplek. Ze hebben zich vermoedelijk nog wel uitgeteerd maar vielen als een roos in slaap. Wat was het rustig. De doorhalers van de vorige nacht waren helemaal uitgeteld en vielen direct als een blok in slaap. De leiding kon nu even van elkaar genieten en heeft zich uitstekend vermaakt. De onderlinge sfeer was uitstekend en erg gezellig. Echter de afgelopen nacht was ook voor hen zwaar dus ook zij gingen op tijd slapen. Maar de volgende ochtend nam de leiding 'wraak' voor het tekort aan slaap. Om acht uur rammelden de metalen potten en pannen door de gang en werd iedereen gewekt!. Heel veel gekreun. "Mag het wat zachter?" En toch kwam iedereen er uit. Wassen/douchen en ontbijten.

Traditiegetrouw hadden we op de zondag een soort kerkdienst en nu met kind van dienst en schatkist. Er werd gesproken, gebeden, gezongen, voorgelezen en iedereen deed mee. Ze waren zelfs stil als het stil moest zijn. Dat kostte een dag eerder heel veel meer moeite. We hebben aangesloten bij hetgeen in de kerken werd verteld over: de Ark van Noach, waarin we eindigden met het gebed waarin wij vroegen: *'Geef ons het vertrouwen dat er met U altijd en telkens weer een nieuw begin zal zijn. Amen.'*

Na deze dienst was er heerlijke cake met veel slagroom en drinken. Daarna moesten de kamers opgeruimd en leeg gemaakt worden en moesten de tassen in de hal gezet worden.

Na het middageten was er nog een spel op het grote terrein naast de kampeerboerderij. Levend stratego. En toen begon het even te regenen. Iedereen kon schuilen in een soort tunnel op het heuvelachtige terrein. Meteen daarna werd het spel hervat en werden er waterdichte poncho's uitgedeeld. Even later was er weer volop zon en genoten we van het klim en klauterspel.

Uiteindelijk werd het drie uur en moesten we terug naar de kampeerboerderij. Een

deel van de leiding had het hele gebouw al weer schoongemaakt en de tassen in de OPA bus gezet. Gelukkig was er nog drinken en liepen we tegen half vier naar de boot. Ook daar was het weer erg druk, maar gelukkig bleef iedereen bij de groep zodat we samen aan boord konden gaan. De OPA bus stond vooraan en reed als eerste weer het vaste land op bij Holwerd en de bus van Dalstra (nu met een heel aardige chauffeur!) stond klaar om ons in te laden.

Iets later dan we verwacht hadden kwamen we aan bij de Zuiderkerk waar alle ouders/verzorgers/ broertjes/zusjes ons al stonden op te wachten. Als lamme schapen rolden ze uit de bus in de armen van hun ouders. Tassen pakken en naar huis. Wat sommige ouders nog nooit was gelukt: direct na het eten naar bed, ging nu vanzelf (heb ik gehoord). Moe maar met een geweldig weekend achter de rug.

Het succes van dit weekend is natuurlijk volledig te danken aan de jeugd die overal met heel veel plezier en inzet aan mee deden. We zijn de jeugd daar heel dankbaar voor en hun enthousiasme heeft ons maximaal gestimuleerd.

Natuurlijk heeft ook de leiding er aan meegewerkt om van dit weekend een super weekend te maken. Iedereen heeft zich grandioos ingezet en alles liep gewoon vanzelf. Er hoefde bijna niets geregeld te worden want iedereen wist wat hij/zij doen mocht (moest haha).

Heel leuk was dat we dit jaar via Twitter u op de hoogte konden houden van wat we aan het doen waren. We kregen zelf ook mooie reacties terug. Ik wil u één reactie niet onthouden. Toen wij Twitterden dat we de dropping gingen doen, twitterde een moeder terug: "Jullie heel veel plezier maar mama gaat lekker naar bed!" We hebben ongeveer 20 tweets verzonden waarvan de meeste met foto.

Graag wil ik de leiding allemaal even in willekeurige volgorde bij name noemen want dankzij hen kon iedereen van dit weekend genieten.

Tim de Jong, Stefan Obbink ("waarom ben ik als kind nooit meegeweest?"), Marieke de Bruin, Susan de Vries, Marjan Eppinga, Annemieke Smedes, Paul Binne Horjus, Gerrit Jan Roskam, Erika Aukema, Marloes de Vries, Lysanne Gercama, Rieke de Vries, Roelof Jorritsma, Freek Welbedacht en Freerk van der Goot. Heel erg leuk was dat ook alle 'nieuwe' leiding volgend jaar heel graag weer mee wil. Iedereen is weer van harte welkom want een kampeerweekend volgend jaar?? Ja zeker!!

We danken OPA, de Jeugdraad van de PKN Sneek, Martin de Jong (koster, altijd welkom!) en alle kerkleden die mede door hun kerkelijke bijdrage een deel van dit weekend hebben bekostigd.

Allemaal, heel veel dank!

Henk de Vries, jeugdouderling.

Klik op de onderstaande link voor meer foto's van dit fantastische kampweekend!

<http://jalbum.net/a/1021763/>